

LỜI MẸ DẶN

Thích Nữ Viên Quang

“Mẹ Già mắt nhìn xa xăm.

Ai thấu lòng mẹ hướng về con thơ”

Con sóng vừa lặn, trông nhìn về bầu trời xa thẳm. Bất chợt con cất lên một tiếng gọi tận cõi lòng của một người con sống xa vòng tay yêu thương che chở những lúc mưa, nắng của Mẹ hiền lại đến với cuộc đời của con Mẹ... Mẹ ơi ! Hai tiếng gọi thật là thiên liêng và cao cả, con hạnh phúc khi còn có Mẹ, hằng ngày vẫn được gọi tiếng “Mẹ ơi”! còn biết bao nhiêu đứa trẻ vừa sinh ra đã mất Mẹ có lẽ suốt cuộc này chẳng biết Mẹ là ai và chẳng bao giờ được gọi tiếng Mẹ thiêng liêng ấy. Con may mắn hơn những đứa trẻ khác khi sinh ra trong một gia đình đầy đủ cả Cha lẫn Mẹ, được sự sống chung một mái nhà, nhận sự thương yêu giáo dục nghiêm khắc đó là một hạnh phúc vĩnh hằng nhất của cuộc đời con.

Tưởng rằng hạnh phúc đó sẽ đi cùng con hết cuộc đời, nhưng vô thường lại đến làm cho con thành một người bất hạnh nhất khi đang từng bước chặm chững đi vào cuộc sống của người tu sĩ con cần sự chia sẻ, khuyến tấn của gia đình và nhất là Mẹ. Nhưng Mẹ lại ra đi để lại trong con nỗi mất mát vô hạn, Con mất Mẹ, mất sự che chở, mất mát lớn làm cho con như tuyệt vọng... Kể từ đây con không còn gọi tiếng “Mẹ ơi”, có biết bao nhiêu hoài niệm về lời dạy của Mẹ trở dậy trong con tận nỗi đau tột cùng của một trái tim non yếu đứng giữa sóng gió cuộc đời khi phải mất Mẹ chưa lấy một ngày để trả công ơn sinh thành giáo dưỡng mà Mẹ đã vội đi xa về cõi cát bụi, giờ đây con biết sẽ chia cùng ai, ai thấu nỗi đau này của con. Chỉ có Mẹ ... Mẹ mà thôi. Ôn nghĩa sinh thành làm sao con đền trả hết, khi

Mẹ đã sinh con ra trên cõi đời này, Mẹ là niềm tin, là hy vọng, là chỗ dựa, là bầu trời cao rộng cho con tung bay. Mẹ nắm tay con dắt đi và nói những lời dạy dỗ, nhắc nhở của Mẹ con phải luôn mang bên mình nghe con và cũng là lời cuối cùng trước khi trở của Mẹ để lại cho con trước khi Mẹ trở về hư vô. (Con đi tu Mẹ không ngăn bước chân con vì con đi tìm cầu giải thoát nhưng sẽ gặp muôn vàn khó khăn, thử thách trên bước đường con đi, dù như thế nào con cũng cố gắng đi hết con đường mình đã chọn nghe con! Mẹ đặt niềm tin nơi con). Lời Mẹ còn đây nhưng hình bóng Mẹ đã mãi mãi đi xa khuất, Mẹ đã về với cát bụi nhưng đối với con Mẹ vẫn luôn luôn tồn tại trên cuộc đời này, đó là một trong những lời Mẹ dặn đã trở thành hành trang vô cùng quý giá để lại nhất trên cuộc đời này mà con luôn mang theo để lấy đó làm một hành trang trên bước đường tu học, dù có biết bao nhiêu là khó khăn...

Thưa Mẹ! qua năm tháng cho đến khi con phải đối mặt với những cảm bầy của cuộc đời con mới thấm thía lời Mẹ dạy. Mẹ ơi! dù sống chung một mái nhà nhưng họ vẫn sẵn sàng chà đạp để giành lấy những gì tốt đẹp nhất của người khác và còn vô tâm hơn khi sẵn sàng xô đạp, vùi dập những mầm non tương lai của Đạo Pháp. Cần lắm những tấm lòng từ bi và sự thông cảm chia sẻ lẫn nhau ở cuộc đời này, và chính bản thân con cũng không tránh khỏi những sóng gió cuộc đời giống như một con thuyền đứng giữa muôn trùng biển khơi, mọi thứ có thể xảy ra với con bất cứ lúc nào và sẽ nhấn chìm con thuyền nếu như người lái thuyền không vững chắc và có lòng kiên định. Chính từ những cái khó khăn, phức tạp tưởng chừng như đã đánh con gục ngã của những ngày đầu tiên của con chọn một con đường đi riêng là lúc lời của Mẹ sống lại trong tiềm thức của con,? bao nhiêu cực nhọc Mẹ gánh hết trên vai gầy gò chỉ mong đem lại niềm an vui và hạnh phúc nhỏ nhoi cho những đứa con thơ dại của mình, Bao nhiêu lời Mẹ dặn lại thôi thúc trong

suy tư đổ dồn về tiếp thêm sức mạnh cho con tiến lên và cũng giúp con có thêm nghị lực vững bước con đi chặng đường của một người tu thật không dễ

Ngoài những lời Mẹ dặn con phải mang theo làm hành lý suốt cuộc đời này khi không còn Mẹ hiện diện trên cõi đời này, và trải qua nhiều sóng gió của cuộc đời con lại được sống lại những niềm tin bất tận khi xuất hiện người Mẹ thứ hai đó là một bậc đạo sư của con đầy đức hạnh, oai nghi và trên hết giàu lòng vị tha đến với tất cả chúng sanh và đặc biệt là những người con trên mỗi nẻo đường Đất Nước hội tụ về cùng đi trên một lý tưởng sống cao đẹp, Mẹ trở thành một người đưa đò giữa mênh mông sóng gió của cuộc đời. Nhiều gian nan, cực nhọc Mẹ chẳng quản và luôn sát cánh bên các con những lúc khó khăn nhất để bước đi của các con không bị nhầm đường, Lòng Mẹ thật rộng lớn khi Mẹ sống vì chúng con, Mẹ cảm nhận được những luồng suy nghĩ của các con....

Bây giờ trong bất kỳ hoàn cảnh nào dù thuận duyên hay nghịch duyên con cũng lấy hình ảnh, niềm tin và lời dặn của hai người Mẹ hiền đã truyền hết những tâm huyết cho con dù chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng khi tồn tại trên cõi đời này. Con tự hào và tri ân hai người Mẹ mãi sống trong con giữa dòng đời xuôi ngược.